

Så også sådan rent historisk-principielt: Har man tænkt over, når man griber ind i noget så centralt som det her, hvad det er for en ubalance, man går ind og laver på arbejdsmarkedet i forhold til de ting? Hvordan ville Venstre stille sig, hvis man lige pludselig gik ind fra f.eks. socialdemokratisk hold, når vi igen får magten, og f.eks. begynder afgørende at pille ved retten til at lede og fordele arbejdet?

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Først og fremmest undskyld for A'et til Hansen, det skulle have været C, men det skyldes måske partiforven.

Hr. Søren Søndergaard: »Hvis du ikke tager deltid næste gang, så bliver du fyret« – det var ligesom det, der lå i spørgsmålet. Hvis en lønmodtager får den trussel, så ville jeg sige til lønmodtageren: Gå øjeblikkelig til din tillidsmand, hvis det er den, du har lyst til at tale med, eller til en anden rådgiver, eller obstruer selv. Det er således, at hvis en arbejdsgiver kommer med den form for trussel, så vil det, hvis der kommer en afskedigelse, føre til en dom, hvor der vil blive givet en væsentlig compensation, hvis altså den pågældende er blevet uretfærdigt afskedit.

Det er netop det, der er indføjet som ændringsforslag, og det viser meget godt, at vi faktisk har bekymring og respekt for lønmodtagerne, og at der intet er i dette lovforslag, som viser, at vi er imod lønmodtagerne.

Hr. Ole Vagn Christensen vælger igen at sætte spørgsmålstegn ved delt bevisbyrde. Vi kan igen tage argumentet frem om, at hvis den form for bevisbyrde er den rigtige, når det drejer sig om sexchikane, så mener jeg også, at det kan bære i det spørgsmål, vi taler om her.

Om det står øverst på dagsordenen, at Danmark skal på deltid? Det kan godt være, hr. Ole Vagn Christensen har været i Folketingssalen under hele debatten, men jeg mindes ikke på noget tidspunkt, at Venstre i forbindelse med den her debat har sagt, at Danmark skulle på deltid. Så det er igen et af skræmmeeksemplerne, der skal være med til at få lønmodtagerne til at blive utrygge.

Til hr. Henrik Sass Larsen: Jeg har tidligere givet udtryk for vores trykthed og vores glæde ved det stabile arbejdsmarked, vi har. Men samtidig har vi også tilkendegivet, at der er en række punkter, hvor vi mener, at det skal evalueres, om den ufrihed, der ligger, er korrekt, det kan man

se, hvis man ser i regeringsgrundlaget. Men det har ikke meget med behandlingen af dette her lovforslag at gøre.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Man kan jo konstatere, at når Venstrefolk bliver trængt, så begynder de at tale om skræmme-kampagner og skræmmebilleder. Nå, det var nu egentlig ikke det, jeg ville sige. Jeg synes, det var rart at høre hr. Ulrik Kragh indrømme her fra talerstolen, at han er arrogant.

Kl. 14.35

Jeg vil så godt spørge hr. Ulrik Kragh, om han slet ikke ser nogen fare ved den sociale slagside, der blev omtalt på det åbne ekspertmøde af professor Kirsten Nielsen, hvor hun sagde, at den her lov især ville ramme kvinder, typisk ufaglærte kvinder, endda oftest enlige kvinder. Jeg vil godt i den sammenhæng spørge hr. Ulrik Kragh, om regeringen har lavet en aftale med Dansk Arbejdsgiverforening, der sikrer, at de kvinder, som vil blive ramt af den her lov, også kan finde job nr. to og tre for at de kan få en løn, de kan leve af, så de kan forsørge deres børn. Det kan være, at det er Farummodellen for aktivering med en, to, tre virksomheder, regeringen har tænkt sig i den her sammenhæng.

Så vil jeg også godt spørge, om regeringen har taget højde for de øgede a-kasse-udgifter, der vil komme, hvis lønmodtageren benytter sig af retten til at sige nej, og det medfører en fyring.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Ulrik Kragh erkendte lidt tidligere, at Venstre havde en holdning af hån og arrogance. Det kan være, det er derfor, at hr. Ulrik Kragh fortsætter med at forsøge at manipulere med bevisbyrdereglerne.

Hr. Ulrik Kragh bliver ved med at henvise til sexchikanereglerne, men sexchikanereglerne handler altså om, at man beskytter den anklagede, den, der er anklaget for sexchikane, og som i det tilfælde er den svage part. Så det kan man altså ikke sammenligne med her, hvor vi taler om, at det er lønmodtageren, der er den svage part. Andre steder, hvor man vil beskytte lønmodtageren som svag part, har man lavet direkte omvendt bevisbyrde, f.eks. i forbindelse med sager, hvor kvinder bliver fyret under graviditet.

Og så kan jeg simpelt hen ikke få det til at hænge sammen, når hr. Ulrik Kragh siger, at Venstre går ind for mennesket før systemet, for